

EXCLUSIEVE REEKS 25 JAAR NIGHT OF THE PROMS

► Maar h t succesnummer was 'Music' van **JOHN MILES**. Hij had er toen geen flauw vermoeden van dat hij het nog hon-der-den keren zou komen spelen op de Night of the Proms in heel Europa. John was overigens die dag zelf pas toegekomen op de luchthaven van Deurne. Zonder gitaar. 'Nobody told me to bring a guitar', zei hij droog. 'But the grand piano is in my hand luggage.' Jan Vereecke kon niet zonder moeite een vriend van hem - die in een goedkoop balorkestje speelde - overtuigen zijn gitaar ter beschikking te stellen. En John mocht op het podium de versterker van de immer vriendelijke Toots lenen. Na afloop verliet het publiek opgetogen het concert. Jan en Jan hadden naast het Sportpaleis een uit de kluiten gewassen witte tent laten opstellen als bodega, een eerste schuchtere poging tot vip-ontvangst. Ze hadden echter over het hoofd gezien dat het in oktober best koud is 's nachts en waren vergeten een verwarmingsinstallatie te laten plaatsen. Een uur na de show verlieten de laatste stijfbevoren gasten de tent. Het was de eerste en meteen kortste vip-avond uit de Promsgeschiedenis.

WINNAARS

De volgende dag kopten de kranten: 'Organisatoren winnen First Night of the Proms.' Mijn jonge vrienden str alden, ook al omdat de onderneming enigszins lucratief was geweest. Twee dagen later was het *pay day* en spraken we af (in het gezelschap van onze vriendinnen) in Las Ma as, een bruisend Gallicisch restaurant bij de oude haven in Antwerpen. Jan en Jan betaalden mij 15.000 Belgische franken, een aanzienlijk bedrag in die tijd (ongeveer  en derde van mijn nettoloon bij de BRT). Voor de lol brachten zij de som cash mee, en legden 300 briefjes van 50 frank in mijn bord. Zeven uur later, toen de stoelen al lang op de tafels stonden en we Las Ma as verlieten,

was het hele bedrag opgesoupeerd.  n opgedronken.

HOOLIGANS

De reacties op de eerste editie waren zo goed dat we het volgende jaar twee concerten konden uitverkopen (vrijdag  n zaterdag). Eigenlijk drie. Want om de band te maken, hadden Vereecke en Van Esbroeck het op zich interessant idee opgevat om de generale repetitie van vrijdagmiddag open te stellen voor leerlingen van de hoogste drie klassen van het secundair onderwijs. De scholen gingen graag op de uitnodiging in. Veertienduizend jongeren van het stads-, staats-, en katholiek onderwijs stroomden de oude sporttempel binnen. Aanvankelijk kenden de artiesten veel bijval, maar ons prille geluk was van korte duur. Terwijl de kinderen uit het katholieke onderwijs op het middenplein en de tribunes beneden - zoals het hoort - keurig vergezeld waren van hun leerkrachten en zich dus koest hielden, brak op de bovenste ring en in de hoogste tribunes een pandemonium uit. Veel leraars en leraressen van het stadsonderwijs hadden hun bloeikes van kinderen

gedropt en verdwenen daarna in de caf s. Gevolg: twee-   drieduizend losgelaten jongeren begonnen het concert danig te verstoren. Ze verlieten hun zitplaatsen en trokken rond op het balkon of in de galmende gangen van het gebouw. De situatie werd stilaan onhoudbaar en achter de schermen werd overleg gepleegd met politie en brandweer over hoe de gemoederen te bedaren. Plots begonnen enkele onverlaten vanop de bovenste verdiepingen brandend krantenpapier naar beneden te gooien. Er moest snel ingegrepen worden. In overleg met de politiechef werd beslist het niet t  repressief aan te pakken, om niet n g een tegenreactie uit te lokken. Ik trok het podium op en probeerde de jonge hooligans op andere gedachten te brengen. Ik zei iets in de trant van: 'Als we nog meer brandend papier naar beneden gooien, dan zal het niet lang duren voor de houten banken hier beneden vuur vatten en dan staat het hele kot ook snel in lichterlaaie. Dan vallen er gegarandeerd honderden slachtoffers en halen we morgen het wereldnieuws.' Het werkte. In samenwerking met politie en brandweer werden de bovenste verdiepingen ge vacueerd

en de storende groepen werden aangemaand naar huis te gaan, aangezien er geen begeleider meer te bekennen was.

SCHAAMTE

De enige die het nieuws haalde, was ik. 'Gazet Van Antwerpen' opende op zaterdag de frontpagina met koeien van letters: 'Carl Huybrechts ruit schoolkinderen op om het Sportpaleis in brand te steken.' Een schandalige en bewust verkeerde voorstelling van de feiten. Ik wist niet waar weg te kruipen van schaamte en ergernis. Jan Vereecke heeft die avond zelf het concert ingeleid en aan het publiek

